

September 2019

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev (75)

Sund fornuft på nordjysk

Partier

Da Danmark fik sit første parlament i 1849, fandtes der ikke partier. Medlemmerne var alene valgt på baggrund af personlige egenskaber og synspunkter. Derfor står der også fortsat i grundloven, at et folketingsmedlem alene er bundet af sin egen overbevisning.

”Partier” har aldrig været nævnt i grundloven, idet medlemmerne ikke skulle møde med bagbundne mandater fra vælgerne. Baggrunden var, at man i midten af 1800-tallet i Frankrig havde set, at de valgte repræsentanter mødte op med bagbundne mandater fra vælgerne, mandater der dermed umuliggjorde fornuftige forlig.

De første 20 år efter at Danmark i 1849 var blevet et demokrati, greb formanden for Folketinget/Landstinget faktisk ind, når et medlem under forhandlingerne refererede til sit tilhørsforhold til et bestemt parti.

Som altid finder folk med samme synspunkter dog hurtigt sammen. På Christiansborg blev det i "klubber". Dog lidt anderledes end de nuværende klubber (Øl-laug og Spritklub, der beskrives nedenfor). Datidens klubber mødtes og afholdt politiske møder uden for Christiansborg, primært fordi der var meget lydt på Christiansborg på grund af de mange trækkanaler. Først omkring 1918 blev partier officielt anerkendt.

PS: Der er faktisk stadig meget lydt på Christiansborg. Flere gruppemøder har jeg således kunnet se gengivet ordret i dagspressen....

Tværpolitisk klub-aktivitet.

Det er faldet en del af formiddagsdagspressen for brystet, at Folketinget har et "spiritus-societet" (en klub), som holder 3-4 møder om året. Personligt er jeg ikke deltager, da jeg får udpræget hovedpine af den slags.

På tilsvarende måde har vi "Folketingets Øl-laug", som jeg imidlertid er medlem af. Laugsformand er min kollega Kristian Pihl Lorentzen, og næstformand er vor lokale Rasmus Prehn. Både nuværende og tidligere folketingsmedlemmer har her mod betaling af kontingent mulighed for at mødes 4 gange årligt mhp. at blive kloge (på ølbrygning). Formålet er således "*at fremme kendskabet til dansk øl af høj kvalitet samt skabe rammer for et godt socialt samvær på tværs af partiskel.*"

Hvor smukt! Det er kultur på højt tværpolitisk niveau.

Kaffeklubber hører hjemme i Socialdemokratiet.

En forfærdelig måned

Det vil nok være en mild underdrivelse at påstå, at der ikke er sket noget i Venstre den sidste måneds tid. Så lad os få "svesken på disken":

Lars Løkke Rasmussen valgte at gå som formand efter et markant pres fra Venstres forretningsudvalg. Jeg vil indskrænke mig til at anføre, at LLR har været arkitekten bag adskillige væsentlige reformer i Danmark, eksempelvis kommunalreformer, frit sygehusvalg, kræftpakker samt ikke mindst afskaffelsen af efterlønnen, der som bekendt var ved at kvæle dansk økonomi. Store og modige beslutninger. Det fortjener han i den grad ros for.

Sidder man imidlertid relativt tæt på beslutningsprocessen i Venstre, har det over de seneste år stået klart, at vi havde at gøre med formandens parti og ikke partiets formand. Mange væsentlige beslutninger blev ikke drøftet med ledelsen, folketingsgruppen eller Venstres hovedbestyrelse – en beslutningsproces, som internt ikke var særlig tilfredsstillende.

Jeg forstår godt, at mange af vore medlemmer ikke kunne se nogen årsag til udskiftning i ledelsen, men internt har billedet som anført desværre ikke været så rosenrødt. Var ledelsen forblevet uændret, så var problemerne også forblevet uændret, hvilket helt givet stod Venstres tillidsfolk klart, da man mødtes i Vejle.

Efterfølgende har LLR afleveret sin version på TV, en version jeg på visse punkter ikke helt kunne genkende. Kristian Jensen har ikke kommenteret de pgl. udsagn, men har erklæret debatten for afsluttet.

På tilsvarende vis er “konstitueringen” faldet på plads. Selv havde jeg gerne kunne markere Venstres holdninger som partiets retsordfører – det er ikke nogen hemmelighed, men sådan blev det ikke, da kabalen skulle gå op. Jeg fortsætter som Formand for Folketingets Retsudvalg – og håber så i øvrigt, at vi langt om længe kan få RO i partiet.

Politisk afklaring er tiltrængt

Den nye formand, Jakob Ellemann-Jensen, vil få et rimeligt hårdt job. Der er meget, der skal klinkes internt i partiet, og vor holdning til store spørgsmål skal afklares.

Skal regionerne afskaffes? Det bør vi nok kunne svare en kende tydeligere på, inden vi skal ud og finde kandidater til regionsrådsvalget om 2 år. Og LLRs (efter

min mening gode, men egenrådige) idé om et samarbejde hen over midten – er den idé totalt død?

Og hvad med forholdet til det yderste højre? Såfremt vi ikke vil søge hen over midten (som LLR ønskede), bliver vi nødsaget til (mindst) at medtælle DF og Nye Borgerlige, hvis vi skal finde noget, der efter et valg og på en god dag bare tilnærmelsesvis kommer i nærheden af et flertal. Er det en pris, (alle i) Venstre er villig til at betale?

Der er som nævnt nok at tage fat på, men jeg håber og tror, at den nye ledelse er fuldt ud bevidst om arbejdet og problemernes omfang og – ikke mindst – om, at der i langt højere omfang skal lyttes til medlemmerne.

Jeg ønsker held og lykke med projektet, som jeg glæder mig til at deltage i.

Jobsamtaler

I denne tid afvikler jeg jobsamtaler.

Det sker i min egenskab af Formand for Folketingets Retsudvalg. Vi leder ikke efter en ny piccoline, men derimod efter en egnet ombudsmand. Den nuværende, Jørgen Steen Sørensen, er rendt af pladsen til fordel for et job som højesteretsdommer.

Derfor skal vi have en ny ombudsmand, der vælges blandt landets ypperligste jurister. Når vedkommende er fundet, indstilles den pågældende af Retsudvalget til godkendelse i Folketinget. Det sker sandsynligvis ultimo oktober.

Nets

Det er og har altid været min klare holdning, at et privat firma selv må afgøre, hvor meget direktøren skal have i løn. Det er ejerens/aktionærens egen beslutning. Jo mere direktøren får i løn, jo mindre er der – alt andet lige – i overskud til ejerkredsen.

Det bør dybest set også være udgangspunktet for diskussionen om ledelsens kommende udbytte ved helt eller delvist salg af Nets. Men også kun udgangspunktet.

For hvis min nabo begynder at fyre med tusindkronesedler i brændeovnen, vil jeg nok være en smule interesseret i, hvorfra denne rigdom kommer. På tilsvarende vis har man vel også som samfundsborger ret til at spørge, hvorfra Nets får en så stor overflod af penge, at ledelsen kan honoreres med milliard-bonus.

Nets har i realiteten et monopol på formidling af betalingsydelser, hvor borgernes gebyrer – der i sidste instans danner grundlag for honoreringen til ledelsen – på grund af manglende reel konkurrence øjensynlig er alt, alt for høje.

Jeg har bestemt intet imod, at folk tjener penge, heller ikke mange penge. Men som i ethvert andet vestligt land bør vore monopolmyndigheder (her Konkurrencestyrelsen) have et vågent øje med prisdannelsen. Og en prisdannelse hos en monopolvirksomhed, der kan aflønne direktøren med over en milliard, må nødvendigvis påkalde sig en vis interesse fra myndighedernes side.

I øvrigt er Nets' datterselskab ("Teller") netop af Konkurrencestyrelsen blevet anmeldt til bagmandspolitiet (SØIK). Det plejer dog sjældent at medføre meget, da SØIK – hvis chef netop er suspenderet – ikke fungerer effektivt. Danmark er blevet et eldorado for økonomiske forbrydelser. SØIKs arbejde forsøger jeg således at få fokus på (og få rettet op på) via Retsudvalget.

5 kr.

Den livsfarlige rygning er desværre stigende blandt unge.

Men nu sker der noget!

Regeringen har nemlig besluttet at lade en pakke cigaretter stige med 5 kr. nu (og 5 kr. senere). Det er noget, der vil noget!

Det er faktisk en fuldstændig latterlig stigning og medfører ikke nogen som helst ændring i tobaksforbruget.

Klima

Jeg flyver af gode grunde ugentligt Aalborg–København. Nogle uger flere gange. Som oftest sammen med flere kollegaer, der øjensynlig (heller) ikke har tid til at tage toget.

Jeg er ikke klimapolitisk ordfører og bliver det nok heller aldrig, men noterer dog, at flere og flere partier og politikere nu tilslutter sig et mål om en 70 % CO₂ reduktion (i forhold til 1990-niveau). Det er helt givet et godt og vigtigt mål, som man bør arbejde hen imod – vel at mærke sammen med andre lande på kloden.

Men det forekommer mig fortsat ganske underligt, at samtlige de partier, der højtlydt tilslutter sig dette mål konsekvent undlader at fortælle, hvordan det skal opnås. Går man klima-livet igennem hos partiernes ledelse og folketingsmedlemmer (sikkert også hos deres medlemmer), vil man kunne se en klima-belastning, der ligger langt fra det liv, som en 70 % reduktion vil medføre. Det gælder i øvrigt også mit eget liv.

Det kalder i hvert tilfælde på en realistisk og åben beskrivelse af de midler, der skal bringes i anvendelse for at nå dette mål.

Herudover kan konstateres, at ingen fortsat finder anledning til i detaljer at beskrive, hvad en så hurtig reduktion egentlig kommer til at koste. Ikke at vi skal undlade reduktionen, men det er alligevel sundt at kende konsekvenserne, inden beslutningen træffes, herunder om det er borgerne selv, der direkte skal betale den pågældende gigantregning, eller om regningen i stedet skal sendes via staten med deraf følgende væsentlige nedgang i borgernes velfærdsydelser.

For betales det skal den.

Regeringens mange spindoktorer lancerede i forgangne uge nyheden om, at danske pensionskasser agtede at investere 350 mia. kr. i den grønne omstilling. Det er en god nyhed.

Vor dybdeborende presse, der kopierede regeringens pressemeddelelse, glemte imidlertid at præcisere, at der ikke var tale om en gave, men om en investering, som pensionsselskaberne (fremtidens pensionister) selvfølgelig ønsker forrentet. Afkastkravet ved disse investeringer begynder pt. ved 3,5 %, hvilket betyder en årlig regning til danskerne på minimum 12 mia. kr. Det er frisk luft og rent vand mv. givet også værd. Jeg fremhæver blot presse-referatet af nyheden som endnu et eksempel på, at penge, det er ikke noget, man snakker om i klimadebat-ten.

PS: FN – der om nogen har sat klima på dagsordenen – udleder iflg. egen opgørelse 2 millioner tons CO₂, dvs. mere end flere af organisationens medlemslande udleder. Men nu sker der noget: FN vil nu belønne de personer, der fravælger en plads på business og i stedet flyver på økonomiklasse. Så kan der være flere pas-sagerer i flyveren.

Selv drager jeg med en folketingsdelegation til FN i november. Ikke på business! Belært af de seneste måneders aktivitet i Venstre har jeg derimod personligt valgt et sæde ud for en nødudgang. Så får vi at se, om den bedre benplads giver en bøde fra FN.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen